

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: Mgr. S. D.**, nar. „X“, bytem B. „X“, proti **žalovanému: Statutární město Ústí nad Labem**, sídlem Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou ve znění jejího doplnění prostřednictvím svého právního zástupce domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v tom, že mu bylo na základě rozhodnutí žalovaného ze dne 2.11.2015, č. 161 1500633, z ul. Dukelských hrdinů odtaženo osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda, model Felicia, registrační značky „X“.

Žalobce v petitu uvedené žaloby navrhl, aby soud vyslovil, že rozhodnutí žalovaného o odtažení motorového vozidla, je nezákonné a požadoval přiznat náhradu nákladů řízení. Žalobce uvedl, že vyjel z vedlejší pozemní komunikace na hlavní pozemní komunikaci, avšak po cca 40 metrech se mu nepodařilo vozidlo nastartovat a musel jej nechat odstavené. Podle žalobce vozidlo nepřekáželo úklidu komunikace, neboť silnice byla v tomto úseku již dříve uklizena. Při výjezdu z vedlejší komunikace řidič neviděl žádnou značku zakazující stání a s tím související možnost odtažení vozidla. Žalobce uvedl, že porouchané vozidlo odstavil

v dobré víře, že nebude odtaženo. Po hodině se žalobce vrátil s nabitou autobaterií a zjistil, že vozidlo již bylo odtaženo na základě rozhodnutí zaměstnankyně žalovaného, paní K. F.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že vozidlo odstavil pro poruchu. Žalobce od vozidla odešel v době, kdy se na komunikaci prováděly úkony související s čištěním vozovky. Kdyby byla komunikace již vyčištěna, jak žalobce tvrdí, pak by nebyl důvod motorové vozidlo odtažovat. V daném případě však motorové vozidlo žalobce tvořilo strojům, které úklid prováděly, překážku na komunikaci. Tvrzení žalobce považuje žalovaný za účelové, aby od sebe odvrátil následky nerespektování příkazové značky zákazu stání. Žalovaný podotkl, že pokud bylo motorové vozidlo porouchané, pak bylo podle ustanovení § 26 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), povinností žalobce umístit na komunikaci výstražný trojúhelník. Vzhledem k tomu, že na komunikaci nebyl výstražný trojúhelník umístěn, nebylo možné považovat motorové vozidlo žalobce za porouchané, a proto mohlo dojít k odtahu. K dovolávání se institutu dobré víry žalovaný uvedl, že dobré víry se nemůže dovolávat ten, kdo porušuje své povinnosti ukládané zákonem o silničním provozu, když žalobce na komunikaci neumístit výstražný trojúhelník, a chtěl k jízdě užít vozidlo, které nebylo schopné bezpečného provozu pro technickou závadu.

V replice žalobce uvedl, že skutkový popis není účelový a odpovídá průběhu dané situace. Žalobce nepovažuje za podstatné, zda bylo motorové vozidlo žalobce v době odtahu označeno výstražným trojúhelníkem. Toto považuje žalobce za účelové tvrzení žalovaného, aby se vyvinil ze špatného umístění dopravní značky. K věci dále uvedl, že se nemohl řídit umístěnou dopravní značkou, neboť byla umístěna mimo jeho rozhledové poměry. Dovolávali se žalobce dobré víry, má tím na mysli, že motorové vozidlo zabezpečil, tak jak je v provozu na pozemních komunikacích běžné. Motorové vozidlo mělo v době odtahu platnou STK a SME a při samotném výjezdu závadu nejevilo. Závada se projevila po 40 metrech, což se u aut na LPG vlivem teplot pod bodem mrazu stává. Žalobce dále uvedl, že motorové vozidlo bylo označeno modrou kartou s Evropským označením vozidla přepravující osobu těžce postiženou a z tohoto důvodu podle žalobce také neměl být nařízen odtah. Žalobce připomněl, že je v dobré víře, že se nedopustil porušení zákazu stání, neboť značku nemohl při výjezdu z vedlejší komunikace vidět. Žalovaný se podle žalobce dopustil porušení svého vlastního rozhodnutí ze dne 30.9.2015, v němž je uvedeno, že dopravní značení musí být na komunikaci umístěno nejpozději týden předem. Pokud mělo dojít k čištění komunikace 2.11.2015, pak vzhledem k nepracovním dnům mělo dojít k umístění dopravní značky v pátek 23.10.2015, avšak žalovaný dopravní značení na komunikaci umístil až v pondělí 26.10.2015. Žalobce dále podotkl, že z fotodokumentace je patrné, že v okolí odtažovaného vozidla nebylo listí, které mělo být předmětem úklidu. V závěru své repliky žalobce podotkl, že není zřejmé, zda zaměstnankyně žalovaného měla pověření nařídit odtah, zda a kdo měl odtah provést a kdo jej provedl. Tyto nedostatky mají podle žalobce za následek neurčitost rozhodnutí.

Žalobce při jednání soudu odkázal na žalobu ve znění jejího doplnění a dále uvedl, že jeho vozidlo v době čištění a následného odtahu mělo za čelním sklem viditelně umístěnou značku se symbolem invalidy, a proto dané vozidlo nemohlo být bez dalšího odtaženo. Trval na tom, že díky rozhledovým poměrům v dané lokalitě v době čištění žalobce nemohl zaregistrovat umístěné dopravní značky. Navíc dotyčné dopravní značky nebyly v dané

lokalitě umístěny v souladu se zákonem, neboť k jejich umístění nedošlo s takovým předstihem, jak stanovuje zákon. Dále byl přesvědčen, že i rozhodnutí o umístění dopravního značení v dané lokalitě pro účely čištění vozovky, se opírá o neplatná ustanovení (§ 5, § 19 odst. 6, § 19a a § 19b zákona o silničním provozu). Vedle toho ani rozhodnutí a protokol o odtahování vozidla pracovníce F. nemůže obstát, neboť z něj není zřejmé, komu bylo adresováno. Značka invalidy, která byla umístěna za čelním sklem jeho vozidla, nemohla být bez dalšího žalovaným ignorována.

Právní zástupce žalovaného při tomtéž jednání soudu uvedl, že žalobce v průběhu řízení neustále měnil důvody, proč nemělo být jeho vozidlo odtahováno, z čehož žalovaný dovozuje jeho snahu zbavit se své přestupkové odpovědnosti. Žalobce přitom porušil svoji základní povinnost, a to označit své vozidlo jako porouchané. Uvedl, že žalobce nemůže mimo jiné argumentovat s úspěchem ani tím, že na místě, kde ponechal vozidlo, listů nebylo, a proto legitimně vycházel z toho, že daná vozovka již byla vyčištěna. Rovněž ani případné nedodržení zákonem stanovené lhůty k umístění dopravního značení před zahájením čištění vozovky žalobce nezbavuje odpovědnosti z přestupkového jednání. Pokud je značka umístěna na vozovce, platí pro ten daný okamžik bez dalšího. Na žalobcem předložených fotografiích není patrné žádné umístění dopravních značek. Tyto důkazy mají naprosto nulovou důkazní hodnotu, neboť se jedná toliko o záběr z fotoaparátu, takže nelze vyloučit odlišný záběr lidského pohledu a také nelze ani vyloučit případnou manipulaci s dopravními značkami. Dopravní značení v inkriminovaný den v dané lokalitě bylo dostatečně viditelné, navíc žalobce si měl před případným odstavením vozidla prověřit aktuální dopravní značení na daném místě. Vedle toho navíc nelze ani pominout to, že pokud měl žalobce poruchu na vozidle, tak nesplnil svoji povinnost v podobě umístění výstražného trojúhelníku v zákonem stanovené vzdálenosti za jeho vozidlem. Dle žalovaného pak faktem je, že žalobce nerespektoval tehdejší aktuální dopravní značení na daném místě.

Soud podle ustanovení § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), provedl z vlastní iniciativy důkaz mapou části města Ústí nad Labem, ulice Dukelských hrdinů založenou na č.l. 49 a č.l. 50 spisu, na které byl soudem dle tvrzení žalobce vyznačen pohyb odtahované vozidla. Z uvedených listin vyplývá, že žalobcem označená vedlejší komunikace, ze které měl na čištěnou komunikaci vyjet, je přilehlým parkovištěm domů s bytovými jednotkami. Dále soud provedl důkaz popisem pracovní činnosti, pověřením k výkonu státního dozoru č. 001855 a vazačským průkazem, zaměstnankyně Magistrátu města Ústí nad Labem, paní K. F., které byly založené na č.l. 54 - 57. Soud provedl i další důkazy navržené žalobcem, a to kopii rozhodnutí o odtahování vozidla žalobce a osvědčením o registraci odtahovaného vozidla žalobce založené na č.l. 3, 4 a 8 spisu. Dále soud provedl i důkaz fotografiemi předloženými žalobcem, které žalobce pořídil z místa, kde byl proveden odtah, poté co mu vozidlo bylo vráceno ještě dne 2.11.2015.

Soud se nejprve zabýval otázkou, zda je ve věci příslušný k rozhodnutí a o jaký typ žaloby se jedná. Nejvyšší správní soud již dříve judikoval, že soudní ochrany proti odtahu motorového vozidla dle ustanovení § 19 odst. 5, 6 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30. 12. 2015 (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), se lze ve správním soudnictví domáhat v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu (srov. rozsudek NSS ze dne 15.11.2005, č.j. 8 Aps 1/2005-82, který je dostupný na www.nssoud.cz).

Předmětnou žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného soud posoudil podle části třetí, třetího dílu hlavy druhé s.ř.s. Touto žalobou se podle ustanovení § 82 s.ř.s. může domáhat každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Podle ustanovení § 87 odst. 1 s.ř.s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; pokud soud rozhoduje pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Podle ustanovení § 87 odst. 2 s.ř.s. platí, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Šlo-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, uloží soud tento zákaz nebo příkaz správnímu orgánu nebo obci, která takový sbor řídí nebo které je takový sbor podřízen. Žalovaným je pak podle ustanovení § 83 s.ř.s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu postoupeného soudu žalovaným byly zjištěny tyto podstatné skutečnosti. Na základě žádosti o vydání rozhodnutí o osazení přenosných značek bylo dne 30.9.2015 vydáno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, Odboru dopravy a majetku, č.j. MM/ODM/SÚ/58093/2015/ChalL, E.č. 137095, kterým bylo v souladu s ustanovením § 19 odst. 5 zákona o pozemních komunikacích rozhodnuto o označení místních komunikací s tím, že na ul. Dukelských hrdinů od ul. Masarykova k ul. Všebořická bude čištění probíhat dne 23.10.2015 a dopravní značení bude na komunikaci umístěno nejpozději do 16.10.2015 a na ul. Dukelských hrdinů od ul. Masarykova k ul. Plynářská bude čištění probíhat dne 2.11.2015 a dopravní značení bude na komunikaci umístěno nejpozději do 26.10.2015. Na přiloženém přenosném nosiči Cd byla předložena fotodokumentace a videodokumentace žalovaného, ze které je patrné, že dne 2.11.2015 byla komunikace označena dopravní značkou – zákaz stání se zobrazením možného odtahu, na komunikaci se nacházelo motorové osobní vozidlo tovární značky Škoda, model Felicia, registrační značky „X“, u kterého nebyl umístěn výstražný trojúhelník, který by označoval porouchané a odstavené vozidlo, a kolem kterého leželo listí, kvůli kterému probíhalo čištění komunikace. Dále je z videodokumentace patrné, že komunikace ul. Dukelských Hrdinů od ul. Masarykova k ul. Plynářská byla v levém jízdním pruhu čištěna, v době kdy byla v ranních hodinách tato dokumentace pořizována.

Danou problematiku upravuje shora citovaný zákon o pozemních komunikacích, který v ustanovení § 19 odst. 5 výslovně stanovuje, že silniční správní úřad je oprávněn rozhodnout o označení místní komunikace nebo průjezdního úseku silnice nebo jejich částí, na kterých je z důvodu veřejného zájmu dočasně zakázáno stání silničních vozidel, příslušnou dopravní značkou podle zvláštního předpisu. Rozhodnutí o označení musí být provedeno nejméně týden před dnem dočasného zákazu stání na příslušné pozemní komunikaci a na řízení silničního správního úřadu se v tomto případě nevztahují obecné předpisy o správním řízení. V odst. 6 téhož ustanovení je stanoveno, že v případě neuposlechnutí rozhodnutí silničního správního úřadu podle předchozího odstavce je vlastník místní

komunikace nebo průjezdního úseku silnice oprávněn odstranit silniční vozidlo na náklady jeho provozovatele, pokud provozovatel silničního vozidla neprokáže závažné důvody, které mu znemožnily, aby silniční vozidlo odstranil včas sám; v tomto případě hradí náklady spojené s odstraněním silničního vozidla ten, na jehož žádost bylo silničním správním úřadem vydáno rozhodnutí.

Žalobce namítal, že komunikace, která měla být čištěna, nebyla označena ani osazena značkou. K tomu soud uvádí, že komunikace byla řádně označena značkou – zákaz stání se zobrazením možnosti odtahu, jak dokládá videodokumentace žalovaného, soud tak považuje tuto námitku žalobce za nedůvodnou.

K námitce žalobce, že odstavené motorové vozidlo nepřekáželo úklidu ani provozu komunikace, neboť v této části komunikace bylo již uklizeno, soud uvádí, že podle rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, Odboru dopravy a majetku, ze dne 30.9.2015, č.j. MM/ODM/SÚ/58093/2015/Chall, E.č. 137095, měla být komunikace ul. Dukelských hrdinů od ul. Masarykova k ul. Plynářská čištěna dne 2.11.2015. Z videozáznamu soud zjistil, že komunikace byla dne 26.10.2015 i v den odtahování vozidla žalobce řádně osazena značkou, a to dočasným zákazem stání silničních vozidel s časovým ohraničením od 7.00 hod. do 16.00 hod. a symbolem pro odtahování vozidla. Podle přílohy č. 3 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích (dále jen „vyhláška“), dopravní značka B 29 - zákaz stání, zakazuje stání, tj. uvedení vozidla do klidu na dobu delší, než je doba nezbytně nutná k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob nebo k neprodlenému naložení a vynaložení nákladu. Je-li v dolní části značky v červeném kruhu uvedena doba, platí zákaz pouze v uvedenou dobu. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky se zákazové značky umísťují u místa, odkud zákaz nebo omezení platí, popřípadě kde končí. Značku lze pro zdůraznění opakovat i v průběhu platnosti zákazu nebo omezení. Podle ustanovení § 2 odst. 4 vyhlášky se značky upravující zastavení nebo stání umísťují při tom okraji vozovky nebo pozemní komunikace, k němuž se vztahují. Čištěná komunikace tak byla řádně osazena značkou – zákazem stání se zobrazením možnosti odtahu, a to řádně a v souladu se zákonem, tj. na straně komunikace, která měla být čištěna, a vozidlo žalobce tak představovalo překážku na komunikaci, která bránila strojům v čištění komunikace. Soud tak považuje námitku žalobce za nedůvodnou.

Žalobce dále namítal, že byl v dobré víře, že vozidlo nebude odtahováno v době, kdy si šel zajistit pomoc s nastartováním. K tomu soud uvádí, že žalobce nejednal jako osoba, které svědčí dobrá víra, neboť porouchané vozidlo jako porouchané podle zákona o pozemních komunikacích neoznačil. Navíc je dobrá víra pojmem občanského práva. Z výše uvedených důvodů soud považuje tuto námitku žalobce za nedůvodnou.

K námitce žalobce, že dopravní značka označující zákaz stání se zobrazením možnosti odtahu nebyla z místa výjezdu žalobce z vedlejší komunikace viditelná a že se nemohl řídit umístěnou přenosnou dopravní značkou, soud uvádí, že z map provedených jako důkaz před soudem bylo zjištěno, že žalobce vyjížděl na čištěnou komunikaci z parkoviště. Z videodokumentace žalovaného je zřejmé, že dopravní značka zákaz stání se zobrazením možnosti odtahu byla částečně umístěna za křovím, nicméně žalobce vyjížděl na čištěnou komunikaci z pohledu od značky zleva, dopravní značka tak sice byla umístěna v protisměru jeho jízdy, avšak třetina přenosné dopravní značky vzhledem k její velikosti, šíři a úhlu pohledu z místa výjezdu žalobce na čištěnou komunikaci, viditelná byla a navíc byla umístěna

v souladu se zákonem. Z výše uvedených důvodů soud považuje tuto námitku žalobce za nedůvodnou.

K námitce žalobce, že vozidlo bylo odstaveno pro poruchu. Soud shledal, že pokud bylo motorové vozidlo žalobce odstaveno pro poruchu, mělo jako porouchané být podle ustanovení § 26 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích označeno. Žalovaný tak nemohl objektivně předpokládat, že motorové vozidlo žalobce je porouchané a netvoří tak překážku v čištění komunikace.

K námitce žalobce, že osobní motorové vozidlo nemělo být odtaženo, neboť bylo označeno modrou kartou s Evropským označením vozidla přepravujícím osobu těžce postiženou, soud uvádí, že v právních předpisech není zakázáno odtažovat vozidla označená modrou kartou s Evropským označením vozidla přepravujícím osobu těžce postiženou, tvořili překážku na komunikaci. Podle ustanovení § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, je-li to nezbytné pro naplnění účelu dočasného zákazu nebo omezení stání nebo zastavení silničních vozidel podle ustanovení § 19a zákona o pozemních komunikacích, je vlastník pozemní komunikace oprávněn odstranit silniční vozidlo ponechané na pozemní komunikaci v rozporu s tímto zákazem nebo omezením a odstavit je na vhodném místě. Po pominutí důvodů pro odstranění silničního vozidla je vlastník pozemní komunikace povinen vozidlo bez zbytečného odkladu vrátit na místo, odkud bylo odstraněno, nebo na jiné vhodné místo v bezprostředním okolí viditelné z místa, odkud bylo vozidlo odstraněno. Není-li to možné, oznámí vlastník pozemní komunikace provozovateli silničního vozidla a Policii České republiky místo, kde je možné vozidlo vyzvednout, a způsob jeho vyzvednutí. S ohledem na výše uvedené považuje soud námitku žalobce za nedůvodnou.

Žalobce dále namítal, že žalovaný porušil své vlastní rozhodnutí tím, že mělo dojít k čištění komunikace dne 2.11.2015, a vzhledem k nepracovním dnům mělo dojít k umístění dopravní značky v pátek 23.10.2015, avšak žalovaný dopravní značení na komunikaci umístil až v pondělí 26.10.2015.

Podle ustanovení § 19a odst. 4 písm. a) zákona o pozemních komunikacích bylo-li dočasně zakázáno nebo omezeno stání nebo zastavení silničních vozidel podle odstavců 1 až 3, musí být příslušná dopravní značka na pozemní komunikaci umístěna nejméně 7 dní před prvním dnem dočasného zákazu nebo omezení.

Ve věci bylo z videozáznamu žalovaného ze dne 26.10.2015 zjištěno, že osadil komunikaci dopravní značkou až tento den a tak sedmidenní lhůta před dnem 2.11.2015 nebyla o jeden den dodržena. Tak tomu je i přesto, že rozhodnutím Magistrátu města Ústí nad Labem, odbor dopravy a majetku, zde dne 30.9.2015 bylo rozhodnuto tak, že v ulici Dukelských hrdinů (od ulice Masarykovy k ulici Plynárenská) bude dopravní značení osazeno nejpozději dne 26.10.2015. Ačkoliv tedy jednal žalovaný dle rozhodnutí o umístění dopravního značení, nejednal v souladu se zákonem. Toto pochybení však nemělo vliv na odpovědnost žalobce za nesprávné parkování. Každý řidič je povinen řídit se na vozovce umístěnými dopravními značkami, což byl i případ žalobce, neboť v době jízdy a odstavení vozidla dne 2.11.2015 již byla komunikace dopravní značkou Zákaz stání označena. Navíc v řízení před soudem bylo prokázáno, že žalobcovo vozidlo v době umístění značky a následující dny na předmětné komunikaci nestálo. Žalobce by mohlo vyvinut z odpovědnosti, pokud by vozidlo zaparkoval před umístěním uvedené dopravní značky a nepoužíval ho až do doby odtahu, což se však v daném případě nestalo. Rozhodnutí o umístění dopravní značky ze

dne 30.9.2015, které je opatřením obecné povahy, lze napadnout žalobou podle § 101a a násl. s.ř.s., které je vyčleněno zvláštní řízení, a proto se nelze námitkami směřujícími proti opatření obecné povahy vznesenými žalobcem v tomto řízení zabývat.

Dále soud k námitce žalobce, že rozhodnutí o umístění dopravních značek bylo vydáno podle neexistujících ustanovení zákona o pozemních komunikacích, uvádí, že toto rozhodnutí bylo vydáno na základě znění zákona o pozemních komunikacích účinného do dne 30.12.2015, avšak žalobce zřejmě pracuje s aktuálním zněním, které již ustanovení § 19 odst. 5 a 6 neobsahuje.

K námitce žalobce, že v okolí osobního motorového vozidla nebylo listí, kvůli kterému bylo nařízeno čištění komunikace, soud uvádí, že z doložené videodokumentace žalovaného je patrné, že se v blízkosti osobního motorového vozidla žalobce listí nacházelo, proto soud považuje tuto námitku žalobce za nedůvodnou.

Žalobce namítal, že nikde ve správním spise není uvedeno pověření zaměstnankyně žalovaného k nařízení odtahu. Ze správního spisu vyplývá, že na základě žádosti Statutárního města Ústí nad Labem o vydání rozhodnutí za účelem blokového čištění, bylo dne 30.9.2015 vydáno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, Odboru dopravy a majetku, č.j. MM/ODM/SÚ/58093/2015/ChalL, E.č. 137095, kterým bylo v souladu s ustanovením § 19 odst. 5 zákona o pozemních komunikacích rozhodnuto o označení místních komunikací. Ulice Dukelských hrdinů byla následně osazena přenosnou dopravní značkou – zákaz stání se zobrazením možností odtahu. V den čištění komunikace, tj. 2.11.2015, stálo na komunikaci vozidlo, které překáželo strojům v čištění komunikace, a proto bylo rozhodnuto a zajištěno odtahování vozidla. Rozhodnutí o odtahování vozidla je v pravomoci silničního správního orgánu Statutárního města Ústí nad Labem, Policie ČR či Městské policie Ústí nad Labem. Zaměstnankyně Magistrátu města Ústí nad Labem, paní K. F., která dala pokyn k odtahu vozidla, je podle pověření č. 001855, oprávněna k výkonu státního dozoru nad silnicemi II. a III. třídy ve správním obvodu města Ústí nad Labem jako obce s rozšířenou působností, místními komunikacemi a veřejně přístupnými účelovými komunikacemi na území města Ústí nad Labem.

Vzhledem k tomu, že přenosná dopravní značka byla řádně umístěna na čištěné komunikaci, osobní motorové vozidlo nebylo řádně označeno výstražným trojúhelníkem, ačkoliv bylo podle žalobce porouchané, považuje soud v souladu se závěrem rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15.11.2005, č.j. 8 Aps 1/2005-82, který je dostupný na www.nssoud.cz, v němž je uvedeno, že „*odůvodnění rozhodnutí se musí nepochybně vypořádat s jednotlivými tvrzeními účastníků, nelze však žádat, aby se soud věcně, podrobně a jednotlivě vypořádal i s těmi tvrzeními, která se z hlediska argumentace jeho rozhodnutí jeví nepodstatnými. V takovém případě postačí, vypořádá-li se soud s tvrzeními dostatečným odůvodněním jejich nepodstatnosti z hlediska použité argumentace*“, námitky žalobce, že automobil měl platnou STK a SME a při samotném výjezdu vozidlo nejevilo závadu, stejně jako to, kdo fakticky provedl odtah žalobcova vozidla, za nedůvodnou.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku ad I.) podle ustanovení § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

Současně v souladu s ustanovení § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. soud ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl

ve věci úspěch a žalovaný náhradu nákladů řízení neuplatnil a navíc mu žádné náklady nad rámec úřední činnosti ani nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 7. září 2016

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová